

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 27. De pietate in Beatissimam Virginem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

corpora, eò magis accelerant motus suos. **Ianuarius**
En! brevì morieris, brevì in vitæ tuæ eris
termino: & langues, & moraris? Tem-
pus breve est: itaque modicum, quod no-
bis ex eo restat, utiliter collocemus. Ni-
si hoc fecerimus, à nobis auferetur, Quan-
tum hoc infortunium!

*Conemur quotidie fervorem nostrum renova-
re, & sine intermissione cum Propheta dicamus:
Dixi, nunc cæpi: quia novas hodie causas ha-
beo, DEO serviendi.*

Spiritu ferventes, Domino servientes.
Rom. 12. v. 11.

Qui non proficit, remansit in via. *Aug.*

DIES XXVII.

De pietate erga Beatissimam
Virginem.

I.

IESUS & MARIA tam arctè inter se uniti
sunt, ut separari non possint. Ama-
ri, & honorari filius nequit, quin simul
honoretur, & ametur Mater. Omne me-
ritum, & gloria matris provenit ab eius
filio; & omnis honor, qui matri habetur,
in filium redit. Pietas, quæ MARIÆ
exhibetur, cor non dividit; sed è contra-

E

ria

Januarius. rio illud arctius Christo conjungit. Fiducia, quâ ferimur in protectionem B. Virginis, non imminuit illam, quâ ferri debemus in ejus filium; sed potius auget, eamque justjorem, efficaciorémque reddit. MARIA tantum habet potestatis, quantum Bonitatis IESUS erga ipsam habet; ipsa verò tantum Bonitatis habet erga me, quantum fiducia ego in ipsam habeo. Quousque igitur extendere non possum affectus confidentiæ meæ? Cùm ea bona, & generosa sit, poteritne non amare hominem, qui ei servit, eamque amat? poteritne IESUS, qui MARIAM infinitè amat, illos odisse, quos ipsa amat? potestne is hominem perdere, cuj ipsa salutem æternam cupit? quid? permittetne, ut cor, quod amore in MARIAM ardet, inferni flammis ardeat? potestne hoc cogitare, quin de Bonitate IESU in MARIAM, & de bonitate Mariæ in servos suos dubitemus?

II. Quantumcunque sceleratus ego sim, de misericordia DEI nunquam desperabo, si misericordiæ Mater à me steterit. Misericordiam Matris opponam Iustitiæ filij. Poteruntne inter se dissentire? an non preces MARIÆ plus habebunt efficaciam ad eum mitigandum, quàm peccata mea ad eum irritandum? salutem
meam

meam in tuto positam iudicabo, ubi ea in [ianuarius]
manibus erit MARIÆ: si hæc illius ratio-
nem non haberet; tum id accideret vel
defectu potentia apud filium, vel defectu
bonæ erga me voluntatis. De neutro du-
bitari potest, quin & filio, & matri fiat in-
iuria. An verò potestas apud filium suum
desse potest ei, cui filius omnipotentiam
suam certo modo communicavit, ut S.
Bonaventura ait: quæ potest omnia per
filium suum; quæ potest omnia cum filio
suo; & quæ potest omnia apud filium
suum; an is, qui hominibus præcepit, ut
patrem, Matrémque suam honorarent, le-
gem hanc violabit? an verò eam observa-
ret, si Matris suæ deprecationes contem-
neret? an is, qui potùs aquæ rationem
habet, desse poterit officio suo erga illam
matrem, cui debet omnia, quæ habet ut
homo? an verò ei non deesset, si ipsi ne-
garet gratias, quas ab eo pro servis suis pe-
tit? Potestates MARIÆ metiri debemus
è dignitate Matris Dni, ad quam evecta
est, è bonitate filij erga ipsam; è magni-
tudine obligationum, quibus ipsi obstri-
ctus est, è dignitate Mediatrix hominum,
quâ ipsam honorat. Et si res ita se habet,
quousque non ascendit MARIÆ potestas?
& quousque confidentia nostra ascendere
non debet? F 2 III. Quem

Ianuarius.

*Nec facultas
illi deest, nec
voluntas.
Bern.*

III. Quemadmodum verò **MARIÆ** potestas non deficit, sic nec voluntas deficit. Mater nostra est: ubi enim **DEI** Mater effecta est, hominum quoque esse cœpit. **IESUS** **MARIAM** Ioanni matrem constituens annon etiam fidelium omnium voluit esse Parentem? ex illo tempore **MARIÆ** sumus filij adoptivi. Potestne Mater, quid dico Mater? poteritne matrum omnium optima benignitate erga filios suos carere? Nos sumus, haud nego, filij miseri; at, dum miseriæ nostræ miserationem eius augent, augent etiam intimum in ea amoris affectum; quia Mater est Misericordiæ, & peccatorum asylum. An ea ullum unquam repulit? si vel unicus inveniatur, inquit Bernardus, haud molestè feram, si **MARIAM** nec honoret, nec invocet. Sed ubi talis inveniatur? si verò maximos peccatores non reijcit, an fideles servos suos reijciet? Ah! quantus hic confidentiæ stimulus? **MARIA** est Mater **DEI**, est Mater mea, omni apud filium suum potestate pollet, habet omnem, quæ excogitari potest, erga me bonitatem. Si ergo ei serviam, si omnem in ea confidentiam meam reponam, an de salute mea mihi desperandum? an non ea potius certò speranda?

Sta

Statuamus magnam devotionem, magnam
Confidentiam erga B: V: protectionem habere;
sed & conemur eam vobis demereri ardente Zelo
erga omnia, quæ ad ipsius cultum spectant, ma-
ximè verò per insignem fidelitatem erga ejus
filium.

Qui me invenerit, inveniet vitam, & hau-
riet salutem à Domino Prov. 8. v. 35.

Totum nos habere voluit per MA-
RIAM, qui & ipsum filium nos habere
voluit per MARIAM. Bern.

DIES. XXVIII.

De amore Christi.

*Amare Christum debemus, quia similis
nobis factus est.*

I.

AMor aut similes invenit, aut facit. Ve-
rùm similitudo etiam parit amorem.
Eadem ratio, quæ nos impellit ad nos
amandos, etiam nos impellit ad amandos
illos, qui similitudinem nobiscum habent.
Christus, cum vellet amorem nostrum quo-
cunque demum pretio mereri, voluit se
perfectè similem nobis reddere. Si Sym-
pathia, & similitudo, quæ nobis cum homi-

*In similitu-
dinem homi-
num factus
Philip. 2 v.*

F 3

ne

7.